ΕΤΟΣ Β'. ΜΥΤΙΛΗΝΗ — Τετάρτη τῇ 12η Δεκεμβρίου 1912 ΑΡ. 247

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ετησία		Εξάμηνος	
Πρωτευούση	Γρ. δρ. 70	Πρωτευούση	Γρ. δρ. 40
Χωρίοις-Κράτει	» » 85	Χωρίοις-Κράτει	» » 47
Εξωτερικῷ	Φρ. χρ. 25	Εξωτερικῷ	Φρ. χρ. 14

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου παρ 10.

ΛΕΣΒΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ: ΔΕΥΤΕΡΑΝ - ΤΕΤΑΡΤΗΝ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Διὰ πᾶσαν ἀγγελίαν, διαφίμισιν καὶ διατριβὴν ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Αποδείξεις πληρωμῆς μὴ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ θεωροῦνται ἄκυροι.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: "LESVOS,,-ΜΈΤΕLΙΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΤΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΤΟΑ ΑΡΙΘ. 9

Διευθυντὴς - Ιδιοκτήτης: Ν. Α. ΤΑΧΤΑΤΖΗΣ

ΠΟΙΟΙ ΚΑΤΕΛΑΒΟΝ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΝΙΚΗΝ

ΤΟΠΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

Ποῖος κατέλαβε τὴν Θεσσαλονίκην; Μᾶς τὸ λέγει ὁ στρατιωτικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» διὰ τοῦ κατωτέρω τηλεγραφήματός του·

«Μερικαὶ ἐφημερίδες μᾶς παρέχουν τὸ κείμενον μιᾶς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς κατοχῆς τῆς Θεσσαλονίκης τοῦ Βουλγάρου στρατηγοῦ Πετρώφ. Δὲν βλέπει τις ποίαν ἀξίαν εἶχεν ἢ ἔχει ἡ ἔκθεσις αὕτη καὶ αἱ διάφοροι ἀνακοινώσεις ἃς οἱ Βούλγαροι στρατηγοὶ ἔκαμαν ἐσχάτως εἰς τὸν τύπον, ἀφοῦ αἱ Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης εἶνε τελείως ἐνήμεροι καὶ τῶν προηγηθέντων καὶ τῶν ἐπακολουθησάντων τὴν παράδοσιν τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ εἶνε ἐνήμεροι ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ προξένους των, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον μέρος εἰς τὰς διαπραγματεύσεις. Οσον ἀφορᾷ τὸ στρατιωτικὸν μέρος ἐπειδὴ παρηκολούθησα ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἔσχον μακρὰς συνεντεύξεις μετὰ τῶν ξένων ἀξιωματικῶν καὶ δὴ μετὰ Τούρκων ἀξιωματικῶν αἰχμαλώτων, δύναμαι νὰ σᾶς παράσχω πληροφορίας θετικὰς καὶ σαφεῖς. Ἰδοὺ αὗται.

Η τύχη τῆς Θεσσαλονίκης ἐκρίθη ἀπὸ τῶν μαχῶν τῶν Γενιτσῶν. Ο τουρκικὸς στρατὸς μετὰ λυσσώδη διήμερον μάχην ἠττήθη καὶ παρέλυσε τόσον τελείως, ὥστε ἔκτοτε ἦτο ἀνίκανος νὰ ἀντιτάξῃ ἀντίστασίν τινα, τόσῳ μᾶλλον ὅσον ἡ δεξιὰ Ελληνικὴ πτέρυξ, ἐκείνη ἡ ὁποία προυχώρει ἀκολουθοῦσα τὴν παραλιακὴν γραμμὴν δὲν εἶχε λάβει μέρος εἰς τὴν μάχην καὶ θὰ ἀπέκοπτε τὴν ὑποχώρησιν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ τουρκικὸς στρατὸς ἤθελεν ἀντιστῇ ὄπισθεν τοῦ Βαρδάρ. Μετὰ τὰ Γεννιτσὰ δὲ μόνον αἱ ὑλικαὶ δυσκολίαι ἐπεβράδυναν κατὰ τέσσαρας ἡμέρας τὴν περικύκλωσιν τῆς Θεσσαλονίκης. Καὶ ὑπῆρξε τόσον πλήρης ἡ κύκλωσις αὕτη, ὥστε οἱ βούλγαροι ὅταν ἔφθασαν ὑπεχρεώθησαν νὰ διέλθωσι μέσῳ τῶν γραμμῶν τῆς Β' Ελληνικῆς Μεραρχίας.

Τὸ δεύτερον οὐσιῶδες σημεῖον ὅπερ ὁ στρατηγὸς Πετρὼφ λησμονεῖ, εἶνε, ὅτι ἐν τῇ πορείᾳ του πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην δὲν εὗρεν οὐδεμίαν ἀντίστασιν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει, ὅτι μετὰ τὰς ἥττας τοῦ Σαραναπόρου καὶ τῆς Βερροίας, ὁ πρῶτος Τουρκικὸς στρατὸς διασπαρεὶς τῇδε κἀκεῖσε ἀντικατεστάθη εἰς Γεννιτσὰ ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν σῶμα τῶν Σερρῶν, τὸ ὁποῖον ὤφειλεν ἀκριβῶς κατὰ τὸ ἀρχικὸν σχέδιον νὰ φυλάξῃ τὴν κοιλάδα τοῦ Στρυμῶνος, ἀφῆκε δ' οὕτω ἔλευθέραν τὴν κάθοδον εἰς τοὺς Βουλγάρους. Εὰν ἦτο ἀκριβὲς ὅτι οἱ Βούλγαροι ἔδωσαν μάχην μεταξὺ τῶν Σερρῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, ἐρωτῶμεν. τί ἀπεγινεν ὁ Τουρκικὸς στρατὸς μετὰ τοῦ ὁποίου οὗτοι ἐπολέμησαν; Αναμφισβήτητον ἄρα ὅτι ὁ Τουρκικὸς οὗτος στρατὸς δὲν εἰσῆλθεν εἰς Θεσσαλονίκην τὴν ἤδη περικυκλωμένην. Ἐξ ἄλλου δὲν διέβη τὸν Βαρδάρ· ἄρα ἔπρεπε νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας τῶν Βουλγάρων. Εἶναι βέβαιον ἐν τοσούτῳ ὅτι οἱ Βούλγαροι δὲν ἠχμαλώτισαν οὐδένα στρατόν, ὅσῳ δήποτε μικρόν· Εὰν δὲ μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ Δεμὶρ Ισὰρ ἔλαβε χώραν μάχη τις, αὕτη ἦτο κάποια ἀψιμαχίας, ἐναντίον μεμονωμένου τινὸς ἀποσπάσματος.

Τὸ συμπέρασμα εἶνε, ὅτι οἱ Βούλγαροι δὲν διηυκόλυναν τὴν κατάληψιν Θεσσαλονίκης, οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ αἱ Ελληνικαὶ νίκαι μετέβαλον τὴν κάθοδον τῶν Βουλγάρων εἰς ἕνα ἁπλοῦν στρατιωτικὸν περίπατον.

Καὶ μίαν τελευταίαν λέξιν. Η *ἔκθεσις τοῦ Βουλγάρου στρατηγοῦ ὁμιλεῖ περὶ «ἐξευτελιστικῶν ὅρων» εἰς τὴν παράδοσιν τῆς Θεσσαλονίκης. Αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν μεγάλην ἀστειολογίαν. Αφοῦ ἀφῆκαν ἐλευθέρους ἐπὶ λόγῳ τιμῆς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπεσχέθησαν νὰ τοῖς ἀποδόσουν τὰ ὅπλα των μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, οἱ Ελληνες ἔσχον 25 000 αἰχμαλώτους, κατέλαβον 100 τηλεβόλα καὶ μυδροβόλα, 15,000 ὅπλα, τεραστίας ἀποθήκας πολεμοφοδίων, ἔθεσαν χεῖρα ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ φρουρίου τοῦ Καραμπουρνοῦ καὶ τέλος ἀπέφυγον τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον φυσικῶς ἐβάρυνε τὴν καρδίαν των, τὸν βομβαρδισμὸν δηλαδὴ τῆς πόλεως ἣν ἐθεώρουν ὡς κυρίως Ελληνικήν. Δύναταί τις δὲ νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς Βουλγάρους στρατηγούς, ἂν θὰ ἠρνοῦντο παρομοίους «ἐξευτελιστικοὺς ὅρους» διὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ανδριανουπόλεως.»*

ΑΘΗΝΑ'ΙΚΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΝΑΥΜΑΧΙΑ

Υπηρετῶν ὡς ἀνθυποπλοίαρχος εἰς τὸ τουρκικὸν ναυτικὸν καὶ κυβερνήτης τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Σαμπαχαΐρ-Ολσούν», ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον «Μὲ τῆς ὑγείας σας!» —διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας τὴν θείαν γλῶσσαν τοῦ Κερὶμ-ἀγᾶ, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξηγήσω ἐδῶ, ὅτι ὅλα τὰ τουρκικὰ πολεμικά, ὅπως καὶ τὸ «Φέχι Μπουλὲν» ἔχουν ὀνόματα χαρωπὰ καὶ εὐοίωνα— ἐξύπνησα τὸ πρωΐ, ἔβαλα τῆς παντοῦφλές μου καὶ ἀνέβηκα εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ μου διὰ νὰ ἴδω ἂν ἐφύτρωσαν μερικὰ κουνουπίδια, τὰ ὁποῖα καλλιεργῶ εἰς τὴν βάσιν τοῦ πρώτου πρυμναίου ἱστοῦ, καταλλήλως διασκευασθεῖσαν εἰς λαχανόκηπον. Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ δίοπος τοῦ πλοίου μου ἐνεφανίσθη, προσκομίζων μίαν ντουζίναν στρείδια.

— Εἶνε τῆς ὥρας, μοῦ εἶπε. Τὰ ἐπιάσαμε στὴν καρίνα τοῦ «Μεσουδιέ».

—Δὲν ἔχω ὄρεξι γιὰ στρείδια, ἀπήντησα δύσθυμος, διότι εἶχα ἴδει κάποιο κακὸν ὄνειρον τὴν νύκτα.

— Καὶ ποιὸς σ' ἐρώτησε ἂν ἔχῃς ὄρεξι; μοῦ εἶπεν ὁ δίοπος, ὁ ὁποῖος εἶνε ὑπόδειγμα καὶ τύπος πειθαρχίας. Θὰ τὰ φᾷς καὶ θὰ πῇς καὶ ἕνα τραγοῦδι. Αλλοιώτικα, γιὰ κύτταξε ἐδῶ!

Καὶ μοῦ ἔδειξε τὸ μαχαίρί του, μὲ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνοίξει τὰ στρείδια. Εἰς τὴν θέαν του ἠσθάνθην τὰ γόνατά μου νὰ λυγίζουν, σηκωθεὶς δὲ καὶ ποιήσας βαθύτατον τεμενᾶν, ἐρρούφηξα τὰ στρείδια ἀναφωνῶν.

— Αφεριμ, ἐφέντη δίοπο! Περίφημα εἶνε!

Εκείνην τὴν στιγμὴν ἕνας κελευστὴς ἔτρεξε καὶ μοῦ εἶπε μὲ δείγματα ὑπερτάτης ὑπακοῆς.

— Τί διάολο κάνεις αὐτοῦ; Δὲν βλέπεις τί γίνεται; Μᾶς κάνουν σήματα ἀπὸ τὴν ναυαρχίδα.

Πραγματικῶς εἰς τὸν ἱστὸν τῆς ναυαρχίδος ἐχόρευαν διάφορα σήματα, κόκκινα πράσινα, κίτρινα.

— Ποῦ εἶνε ὁ διεθνὴς κώδηξ; ἠρώτησα. Πρέπει νὰ ἐξηγήσωμε τὰ σήματα ποῦ μᾶς κάνει ὁ καπετὰν πασσᾶς.

— Μπελᾶς εἶνε αὐτὸς ὁ καπετὰν πασσᾶς, εἶπεν ὁ δίοπος. Αφοῦ θέλει κάτι νὰ μᾶς πῇ αὐτὸς ὁ ἐρίφης, δὲν μᾶς τὸ ἔλεγε μὲ τὸ στόμα του; Γιὰ ὦμορφιὰ τοῦ 'δωκε ὁ Αλλὰχ τὴ γλῶσσα; Ορίστε, τώρα νὰ βροῦμε κώδηκα... Φασαρίες!...

Επὶ τέλους, ὁ κώδηξ εὑρέθη εἰς τὸ ἀμπάρι τοῦ πλοίου μεταξὺ ἑνὸς ἰμπρικίου καὶ ἑνὸς καζανιοῦ. Αμέσως ἐπῆρα τὰς ναυτικάς μου διόπτρας καὶ ἐκύτταξα. Ο ναύαρχος μοῦ ἔλεγε.

— Νὰ ἀποπλεύσετε ἀμέσως, νὰ ἐξέλθετε ἀπὸ τὰ στενὰ καὶ νὰ ναυμαχήσετε γενναίως.

— Καὶ ἂν μὲ βάλουν ὀτὸ κυνῆγι τί νὰ κάμω; ἠρώτησα.

— Νὰ τὸ βάλετε στὰ πόδια ἀπήντησεν ὁ ναύαρχος.

Καὶ μετ' ὀλίγον νέα σήματα προσέθετον.

— Αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν τὰ ρωτοῦν. Εἰσθε ζῶον. Αφοῦ εἰσθε διοικητὴς μιᾶς μονάδος νὰ κάμετε τὸ καθῆκόν σας ὅπως κρίνετε καλλίτερον.

Αμέσως διέταξα νὰ ἑτοιμασθῇ τὸ πλοῖον καὶ νὰ ἐκπλεύσῃ, Ο ἔκπλους ἐβράδυνεν ὀλίγον, διότι τὸν ὕπαρχόν μου τὸν εἶχε πιάσει ἡ θάλασσα. Τὸν ἐβγάλαμε λοιπὸν εἰς τὴν ξηράν. Πέντε ναῦται ποῦ τὸν συνώδευσαν ἔμειναν κ' ἐκεῖνοι ἔξω, διότι τοὺς εἶχεν ἐνοχλήσει κι' αὐτοὺς ἡ ναυτία. Μὲ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ πληρώματος ἀπέπλευσα καὶ ἐβγῆκα ἀπὸ τὰ στενά.

Μόλις ἐπροχώρησα ὀλίγα μέτρα ὁ δίοπος μοῦ εἶπεν.

— Εφέντημ, κᾶτι μαυρίζει ἐκεῖ κάτω. Θὰ εἶνε ἀντιτορπιλλικὸ Γιουνανλίδ κο'

Τί λές; Νὰ τοῦ δίνουμε;

— Νὰ τοῦ δίνουμε, ἀπήντησα.

Εγυρίσαμεν ὁλοταχῶς εἰς τὰ Δαρδανέλλια. Ο ναύαρχος μᾶς ἠρώτησε διὰ σημάτων.

—Τί ἐκάματε;

—Εξετελέσαμεν τὰς διαταγάς σας ἀπήντησα διὰ σημάτων.

— Εναυμαχήμασε;

—Οχι, τὸ ἐβάλαμε στὰ πόδια.

Ο ΡΙΠ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ ΜΑΒΙΛΛΗΣ

Τὸ τελευταῖον ἄστρον τῆς ἐνδόξου Επτανησιακῆς πλειάδος ἔδυσεν. Ο Κερκυραῖος εὐπατρίδης, μὲ τὸ ἀγέρωχον ἀλλὰ γλυκύτατον ἦθος, ὁ λεπτὸς ποιητής, ὁ σεμνὸς ὡς παρθένος καὶ ἀγαθὸς ὡς παιδίον, ἡ μεγαλοπρεπὴς μορφή, μάσκα συγκλητικοῦ καμωμένη ἀπὸ ἐρυθρὸν χαλκὸν, τὴν ὁποίαν ἐστόλιζαν δύο καταγάλανα μάτια, ὅπου ἔλαμπε τὸ φῶς μιᾶς ἀκλονήτου πίστεως πρὸς ἀνώτερον ἑλληνικὸν μέλλον δὲν ὑπάρχει πλέον. Ο Λαυρέντιος Μαβίλλης ἔπεσε μαχόμενος εἰς τὴν τραγουδισμένην καὶ ἱστορημένην λίμνην τῶν Ιωαννίνων. Βέβηλα δάκρυα λυπημένων ἀνθρώπων ἂς μὴν ἀσχημίσουν τὸν ἡρωϊκὸν θάνατον. Ο ὑπέροχος Κερκυραῖος ἔσπευσε πρὸς τὸ βόλι τοῦ Τούρκου, τὸ ἀνεζήτησε, μὲ τὴν ἀγρίαν χαράν, μὲ τὴν θείαν ἔκστασιν ὅλων τῶν μεγάλων φανατικῶν καὶ τὸ ἐδέχθη στὰ στήθη του ὡς τὸ λαμπρότερον δῶρον. Οἱ ἀνώτεροι ἄνθρωποι γνωρίζουν νὰ πεθαίνουν στὴν ὥρα τους. Καὶ ἡ ὥρα ἐσήμανεν αἴφνης διὰ τὸν Μαβίλλην. Αναθρεμμένος εἰς ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ ἰδεώδη τοῦ Εθνους δὲν εἶχον ἐξασμιοθῇ ἀκόμη εἰς φουσκωμένας φράσεις, ζῶν μὲ τὰς ἀναμνήσεις μιᾶς σχολῆς, ἡ ὁποία ἐτράφη ἀκριβῶς ἀπὸ τοὺς θριάμβους τοῦ 21, ἡ ὁποία ἐκαλλιέργησεν εἰς ὅλην τὴν ἔκτασίν του τὸ ἡρωϊκὸν πνεῦμα, ὁ Λαυρέντιος Μαβίλλης ἤλπιζεν εἰς τὸ Εθνος μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς εὐγενικῆς ψυχῆς του. Επίστευεν εἰς μίαν νέαν Ανάστασιν. Καὶ δὲν ἄφηνεν εὐκαιρίαν ποὺ νὰ μὴ καλλιεργήσῃ δι' ἔργων αὐτὴν τὴν πίστιν. Τὰ δοῦ νὰ καὶ τὰ λαγκάδια τῆς Κρήτης ἤκουσαν τὴν φωνὴν τοῦ ὅπλου του, ὁσάκις ἡ χρεία τὸ ἐκάλεσε. Καὶ ὅταν ἐξ αἰτίας τῆς μεγαλονήσου ἡ Ελλὰς ἐσύρετο ἀσθενὴς εἰς ἕνα μαρτυρικὸν πόλεμον, ὁ Μαβίλλης ἐζώνετο καὶ πάλιν τὴν ἐθελοντικὴν σπάθην. Από τὸ πεδίον τῆς ἥττας ἐπέστρεψε πληγωμένος εἰς τὴν ψυχὴν, εἰς ὅ,τι περισσότερον ἠγάπα καὶ ἠσθάνετο, εἰς τὰ γενναῖά ὄνειρα, εἰς τὸ ἐξαίσιον ἰδεώδες, μὲ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνατραφῇ καὶ ζήσῃ. Η πίστις του εἶχε κλονισθῇ! Αλλὰ τὸ ἀπέκρυπτεν ἐπιμελῶς ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του. Δὲν εἶνε τόσον εὔκολον ν' ἀπαρνηθῇ κανεὶς ὅ,τι ἐλάτρευσεν ἐπὶ ἔτη. Ο,τι ἐπερίμενεν ὁ Μαβίλλης καὶ ὅτι ἐπηκαλεῖτο, ἀκριβῶς ὅπως οἱ ἐμπνευσμένοι καὶ οἱ προφῆται, ἔφθασε τέλος·

Ο Μακεδονικὸς ἀγών, ἡ Επανάστασις ὁ Βενιζέλος, ἡ ἡρωϊκὴ τῆς Ελλάδος ἔξοδος προς ἀπελευθέρωσιν τῶν ὑποδούλων. Εἰς τὰ μάτια τοῦ Κερκυραίου ποιητοῦ αὐτὰ ὅλα ἦσαν ἀρρήκτως συνδεδεμένα, θαυμασίως συνηρμοσμένα, λογικῶς συνυφασμένα καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ παριστάνουν τὴν βαθμιαίαν ἀφύπνισιν τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς ἀκμαίας καὶ ἡρωϊκῆς, ὅπως τὴν εἶχε ποθήσῃ. Δὲν ἐπιχειρῶ ἐδῶ ἁπλῆν ὑπόθεσιν. Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν δευτέραν ἀκόμη φάσιν τῆς ἐθνικῆς ἐγέρσεως, εἰς τὴν ἄνοδον τοῦ Κρητὸς πολιτικοῦ εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅταν ὁ Μαβίλλης, ὁ ὁποῖος ἐφόρεσε τὴν βουλευτικὴν τήβεννον ἀκριβῶς μὲ τὴν ἰδίαν διάθεσιν ποὺ εἶχε φορέσει ἄλλοτε τὰ φουσκλίκια ἐμάνταυεν ἤδη τὴν λαμπρὰν ἐξέλιξιν τῆς ἐπαναστάσεως. Καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὸν ἄπιστον ἐκεῖνον, εἰς τὰ χείλη τοῦ ὁποίου ἤθελε συλλάβῃ μειδίαμα δυσπιστίας! Τὸν ἐκεραύνωνεν ὄχι μὲ λέξεις ὄχι μὲ φράσεις ἀλλὰ μὲ τὸ ἁπλοῦν βλέμμα τοῦ ἐμπνευσμένου, ὁ ὁποῖος μόνος αὐτός, εὐτυχὴς προνομιοῦχος, ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ βλέπῃ ζωντανὸν ἐμπρός του ὅ,τι ὁ δέδηλος ἀδυνατεῖ νὰ διακρίνῃ. Πολλάκις, εἰς σπανίας στιγμὰς διαχύσεως, ἀνελάμβανε μὲ καλωσύνην καὶ πραότητα ὁσίου νὰ μυήσῃ τοὺς ἀπίστους εἰς τὴν θρησκείαν του. Καὶ τότε δὲν ὑπῆρχε χρῶμα δὲν ὑπῆρχε θερμὴ καὶ ὡραία ἔκφρασις, μὲ τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἐστόλιζε τὸν συνήθως ἁπλοῦν καὶ ἀνεπιτήδευτον λόγον του. Συνέβη νέοι νὰ ἐνεπραποῦν εἰς παρομοίας στιγμὰς, διότι μπροστὰ σ' αὐτὸν ἦσαν τόσον ὀλίγον νέοι. Καὶ πόσους ἄλλους δὲν θὰ ἔκαμε νὰ δοκιμάσουν τὸ ἴδιον αἴσθημα ὁ ἡρωϊκὸς θάνατος του, ὁ ὁποῖος δι' ἕνα βίον, ὡς αὐτὸς τοῦ Μαβίλλη, ἀφιερωμένον εἰς μίαν μεγάλην λατρείαν καὶ συναφῆ ὡς μαθηματικὸν συλλογισμὸν, ὑπῆρξεν ἡ μόνη ἀνταξία σφραγίς. Τὴν θαυμασίαν αὐτὴν συνέπειαν θεωρῶν κανεὶς συλλαμβάνει ἀληθῶς τὴν εἰκόνα τῆς ἀρετῆς, ἡ ὁποία κατὰ Ζακύνθιον ποιητὴν, ἀναβαίνει τὸ καθαρὸν τοῦ οὐρανοῦ, μόνη, ἀμάργαρος, ὁλόγυμνος καὶ αὐτάγγελτος.

Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ

ΤΙ ΣΚΟΠΟΥΣΙΝ ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Εἰς τοὺς ἐν Βιέννῃ διπλωματικοὺς κύκλους διαδίδονται πολλὰ καὶ παράδοξα περὶ τῆς στάσεως τῶν Μεγ. Δυνάμεων ἀπέναντι τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν. Τονίζεται ἰδίως, ὅτι αἱ προηγηθεῖσαι δηλώσεις τῶν διαφόρων Ανακτοβουλίων περὶ τοῦ ἐν τῷ Αἰμῷ καθεστῶτος καὶ τοῦ μὴ δυνατοῦ τῆς ἐμμονῆς εἰς αὐτὸ κατόπιν τοῦ νικηφόρου πολέμου τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, δὲν ἀνταποκρίνονται τελείως πρὸς τὰς διαθέσεις μερικῶν Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἐνθαρρύνουσι τὴν Τουρκίαν, ἵνα κατὰ τὰς περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις ἐπιμείνῃ εἰς τὰς πρὸ τοῦ πολέμου δηλώσεις τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπέβλεπον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν μόνον πραγματικῶν μεταρρυθμίσεων ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ.

Εννοεῖται, ὅτι οὔτε θὰ ληφθῇ κἂν ὑπ' ὄψιν τοιαύτη πρότασις ἐκ μέρους τῶν πληρεξουσίων τοῦ Βαλκανικοῦ Συνασπισμοῦ. Αλλὰ προκαλεῖ ἀνησυχίας ἡ ταυτόχρονος σύσκεψις ἐν Λονδίνῳ τῶν πρεσβευτῶν τῶν Μεγ. Δυνάμεων ἡ προταθεῖσα ὑπὸ τοῦ σὲρ Εδουαρδ Γκρέϋ καὶ δεκτὴ γενομένη ὑπὸ τῶν λοιπῶν Μεγ. Δυνάμεων. Σκοπὸς τῆς συσκέψεως ταύτης δὲν εἶνε ἄλλος ἢ στενώτερος συλλασπισμὸς τῶν Μεγ. Δυνάμεων ἀπέναντι τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, πρὸς ὑπερασπισιν τῶν ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἐν τῷ Αἰμῷ συμφερόντων αὐτῶν Θὰ παρακολουθοῦν δὲ οἱ πρεσβευταὶ κατὰ βῆμα τὰς περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον, ὡς λέγεται ὅτι οἱ Τοῦρκοι πληρεξουσιοι συχνὰ θὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν μεσολάβησιν τῶν κ.κ. πρεσβευτῶν Αναφορικῶς μάλιστα τοῦ ζητήματος τῆς Αλβανίας αἱ Δυνάμεις πᾶσαι σχεδὸν εἶνε σύμφωνοι, ἐν ἢ περιπτώσει γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ πρότασις τῆς Τουρκίας, ὅπως ἡ Αλβανία κατασταθῇ αὐτόνομος ὑπὸ τουρκικὴν ἐπικυριαρχίαν, οὐδεμίαν νὰ ἐπιφέρωσιν ἀντίρρησιν μηδὲ τῆς Αὐστρίας καὶ Ιταλίας ἐξαιρουμένης. Οπερ οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ διατήρησιν τουρκικῆς ἐξουσίας ἐν μέσῳ τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν καὶ διαρκῆ πάλιν κίνδυνον περὶ τῆς εἰρήνης ἐν τῷ Αἰμῷ.

Οτι δὲ τοῦτο φαίνεται ἀληθές, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Ισμαὴλ Κεμὰλ πρὸς τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν ἐπιζητοῦντος τὴν ὑποστήριξιν αὐτῆς καὶ ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς προσωρινῆς Αλβανικῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία δὲν εἶνε ἄλλο ἢ μικτόν τι τουρκικὸν ὑπουργεῖον κατὰ τὸ εἰσαχθὲν ὑπὸ τῶν Νεοτούρκων σύστημα.

Οσον δ' ἀφορᾷ γενικώτερον τὰς διαθέσεις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἀνάγκη νὰ γνωσθῇ, ὅτι ἡ μέχρι τινὸς θεωρουμένη παρὰ πάντων τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν ὡς ἰδίους σκοποὺς ἐπιδιώκουσα Αὐστρία, ἀποδεικνύεται περισσότερον τῶν ἄλλων ἀνιδιοτελὴς καὶ εἰλικρινής. Ανεξαρτήτως τοῦ ζητουμένου παρὰ τῆς Σερβίας ἀλβανικοῦ λιμένος καὶ τῆς αὐτονομίας ἢ ἀνεξαρτησίας τῆς Αλβανίας, κατὰ τ' ἄλλα ἡ στάσις τῆς Αὐστρίας εἶναι καθ' ὅλα συνεπὴς πρὸς τὰς ἐπανειλημμένας δηλώσεις τοῦ κόμητος Μπέρτχολδ, ὅτι οὐδεμίαν ἐδαφικὴν ἐπέκτασιν ἐπιδιώκει, καὶ ὅπερ κυρίως ἡμᾶς τοὺς Ελληνας ἐνδιαφέρει φαίνεται τὰ μάλιστα εὐνοοῦσα τὰς Ελληνικὰς βλέψεις. Περὶ τούτου εἶναι, νομίζομεν, ἐπαρκῶς πληροφορημένη καὶ ἡ Ελληνικὴ κυβέρνησις.

Οσον δ' ἀφορᾷ τὴν Ρωσσίαν, ἀνεπίσημον καὶ ἐπίσημον — τὴν διάκρισιν αὐτὴν τονίζει ὁ Εὐρωπαϊκὸς τύπος— ὅλην τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἔχει ἐπιστήσει ἐπὶ τῆς Κων)πόλεως καὶ καθ' ὅλου τῆς Θράκης καὶ εἶναι διατεθειμένη νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς ἀξιώσεις τῶν Βουλγάρων, ἀρκεῖ αὗται ν' ἀπομακρύνωνται τῆς Αδριανουπόλεως, τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν στενῶν τοῦ Ελλησπόντου. Ενταῦθεν εἶναι εὐνόητον διατί καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας μελετᾷ νὰ ταξειδεύσῃ μέχρι Θεσσαλονίκης καὶ ἡ κυβέρνησίς του ἀποστέλλει διοργανωτὰς τῶν βουλγαρικῶν σχολείων εἰς Θεσσαλονίκην καὶ τὴν λοιπὴν Μακεδονίαν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὴν Θράκην.

Η Γερμανία βαίνει ἐν ταῖς βλέψεσιν αὐτῆς ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν Αὐστρίαν, ἡ δὲ Ιταλία κατὰ τοῦτο ἀφίσταται τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας καθόσον δὲν θέλει τὴν Ελλάδα *πολὺ μεγάλην*. Ενῷ ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ τῆς Αὐστροουγγαρίας ἐν τῷ ὁποίῳ ἐλήφθη ἡ ὁριστικὴ περὶ τῆς αὐτονομίας τῆς Αλβανίας ἀπόφασις, ἠκούσθη καὶ μία φωνὴ—ἔστω καὶ ἀπαράδεκτος—ἡ Αλβανία ὅλη νὰ γίνῃ Ελληνική. Αὐτὰ σᾶς φαίνονται ἴσως ἀπίθανα, ἀλλ' εἶναι μέχρι κεραίας ἀληθῆ. Οσον δ' ἀφορᾷ τὴν στάσιν τῆς Αγγλίας, αὕτη γενικεύει πολὺ τὰ ζητήματα καὶ ἐννοεῖ τὰ συμφέροντά της ἐν Ανατολῇ νὰ τὰ ὑπερασπισθῇ, οὐχὶ βεβαίως πρὸς βλάβην τοῦ Ελληνισμοῦ, ἀλλὰ κατὰ τρόπον τόσον ἀμερόληπτον, ὥστε νὰ προτιμᾷ τῶν Ελληνικῶν τὰ διεθνῆ συμφέροντα, ὡς φαίνεται τοὐλάχιστον ὑποστηρίζουσα τοῦτο ἐν τῷ ζητήματι τῆς Θεσσαλονίκης. Η Γαλλία εὐνοεῖ μὲν τὰ Ελληνικὰ συμφέροντα καὶ ἴσως τὰ ὑποστηρίξῃ, ἀλλ' ὄχι μέχρι βαθμοῦ τοιούτου, ὥστε ἡ ὑποστήριξις νὰ συγκρουσθῇ πρὸς τὰς ἐλέψεις τῆς Ρωσσίας, περὶ ὧν εἴπομεν ἀνωτέρω. Τοιαύτη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ στάσις τῶν Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ὅμως, ἐπαναλαμβάνομεν, διὰ τῆς συσκέψεως τῶν πρεσβευτῶν θὰ παρακολουθήσουν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς διαπραγματεύσεις τῆς εἰρήνης καὶ θὰ προσπαθήσωσι νὰ ἐξυψώσωσι καὶ πάλιν τὸ γόητρον αὐτῶν ἀπέναντι τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, εἰς ὃ σημεῖον εὑρίσκετο πρὸ τοῦ πολέμου. Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ, θὰ φανῇ ἐντὸς ὀλίγου, ἀφοῦ ἤδη θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι αἱ μεταξὺ αὐτῶν δυσπιστίαι ἤρχισαν πάλιν νὰ ἐκλείπωσιν— ὑπερέβησαν τὸ βουνόν. ὡς εἶπεν ὁ Κίνδερλεν Βαϊχτερ — καὶ δὲν ὑπολείπεται ἢ νὰ ἐπέλθῃ καὶ πλήρης μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας συνεννόησις διὰ νὰ φανῇ ἐναργεστέρα καὶ πάλιν ἡ δρᾶσις τῶν Δυνάμεων εἰς τ

δεικνύουν ἐξαιρετικὴν συμπάθειαν πρὸς τὴν Τριπλῆν Συμμαχίαν, ἥτις ὑποστηρίζει τὴν ὅσῳ τὸ δυνατὸν εὐρυτέραν ἐδαφικὴν ἐπέκτασιν τοῦ Ἀλβανικοῦ ἐδάφους. Ὁλόκληρος ἐξ ἄλλου ἡ Τουρκικὴ ἱστορία καταδεικνύει πόσον εἶνε εὐπαθὴς ὁ Τουρκικὸς ἐγωϊσμὸς καὶ πῶς οἱ Τοῦρκοι ἀρέσκονται νὰ βασίζωνται εἰς τὴν ἰδέαν ἀκόμη καὶ τῆς πλέον ψιλῆς ἐπικυριαρχίας.

Ἡ δημοσία, ἑπομένως, γνώμη τῆς Τουρκίας φαίνεται συμπαθοῦσα πρὸς τὸ σύστημα ἐκεῖνο τῶν Δυνάμεων τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται τὴν διατήρησιν ἔστω καὶ σκιᾶς κυριαρχικοῦ δικαιώματος ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐν τέλει δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὅτι ἐν τῇ Ἀνατολῇ, πλειότερον ἢ εἰς πᾶν ἄλλο μέρος, ἡ ὑλικὴ δύναμις κατακτᾷ κυρίως τὴν λαϊκὴν συμπάθειαν, οἱ Ὀθωμανοὶ δὲ πολιτικοὶ φρονοῦν ὅτι ἡ Τριπλῆ Συμμαχία τυγχάνει μᾶλλον ἑτοιμοπόλεμος τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως.

Οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ ἀπὸ τοῦδε ποῖον ἐκ τῶν δύο συστημάτων θ' ἀκολουθήσουν οἱ εἰς Λονδῖνον ἀποσταλέντες Τοῦρκοι πληρεξούσιοι, τὸ οὐσιῶδες ὅμως εἶναι νὰ γνωσθῇ ἀπὸ τοῦδε ὅτι τὰ δύο ταῦτα συστήματα ἀντιτίθενται τὸ ἓν πρὸς τὸ ἕτερον, θὰ καταλήξουν δὲ, καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας, εἰς τὸ νὰ χρησιμεύσουν ὡς βάσις εἰς τρίτον—μικτὸν— σύστημα, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἡ ἔκθεσις εἰς ἐφαρμογὴν τῶν ἐθνοτῶν τῆς Τουρκίας διὰ νὰ τὰς ἀγοράσῃ ἐκεῖνος ὅστις ἤθελε προσφέρει περισσότερα. Τὸ σύστημα τοῦτο ὑπέδειξαν ἤδη διάφοροι Τουρκικαὶ ἐφημερίδες καὶ εἰδικώτερον ἡ «Σαμπάχ».

Ἡ ΧΘΕΣΙΝΗ ΠΑΝΔΗΜΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗ

Ἡ πόλις μας χθὲς παρουσίαζε θέαμα ἔξοχον καὶ πρωτοφανές.

Ἀπειρια γαλανολεύκων ἐκόσμει τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα ἀπὸ πρωΐας. Ἦτο δὲ τόσον τὸ πλῆθος αὐτῶν ὥστε ὁ δρόμος προπάντων τῆς ἀγορᾶς ἕως ἐκεῖ ὅπου ἀρχίζει ἡ Τουρκικὴ τοιαύτη ἐσχημάτιζεν οἱονεὶ πελωρίαν αψίδα ἐκ σημαιῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ἀπὸ ὅλα τὰ ὑφάσματα χωρὶς νὰ λείπουν καὶ τὰ μικρὰ χάρτινα ἐμβλήματα μὲ τὰ ἐθνικά μας χρώματα, τὰ ὁποῖα εἶχον φιλοτεχνηθῇ ἐκ τοῦ προχείρου.

Ἀπὸ τῆς προχθὲς ἑσπέρας ἐλέχθη καὶ ἐγράφη τὴν ἐπαύριον ὅτι ὁ νικηφόρος στρατός μας ἤθελε φθάσῃ ἐνταῦθα χθὲς εἰς τὰς 2 τὸ ἀπόγευμα. Κατ' αὐτὴν ὅθεν τὴν ὥραν τὸν ἀνέμενον ὅλοι, ἐξαιρέσει τῶν γυναικῶν τοῦ λαοῦ μας καὶ ὀλίγων περιπατητῶν οἱ ὁποῖοι περὶ τὴν 11ην π. μ. μετέβαινον ὅπως ἴδουν τὴν διακόσμησιν τῆς Ἐπανω Σκάλας καὶ τῆς παραθαλασσίας ὁδοῦ τὴν ὁποίαν ὁ στρατὸς θὰ ἠκολούθει εἰσερχόμενος εἰς τὴν πόλιν μας. Καὶ ὅλοι οἱ χαμηλοὶ τοίχοι τῶν παραθαλασσίων τουρκικῶν νεκροταφείων ἐμαύριζαν ἀπὸ τὰς γυναίκας καὶ τὰς κόρας τοῦ λαοῦ μας, αἱ ὁποῖαι προσέτρεξαν εἰς τὴν πανήγυριν αὐτὴν τὴν πρωτοφανῆ διὰ τὴν νῆσον μας

Τοῦρκοι οὐδαμοῦ ἐφαίνοντο καὶ τὰ πλεῖστα τῶν τουρκικῶν καταστημάτων ἦσαν κλειστά, ἔχοντα ἀντρτημένας ἔξωθεν τῶν κλειστῶν θυρῶν, των δεικας τινας Ἑλληνικὰς σημαίας.

Ἡ διακόσμησις τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ Ἐπάνω Σκάλας ὑπῆρξεν ἀρκετὰ ἐπιτυχὴς ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψει τὰς ὀλίγας ὥρας, ἃς εἶχε πρὸ αὐτοῦ ὁ κ. Δήμαρχος διὰ τὴν ἔκτακτον αὐτὴν προετοιμασίαν· οὐχ ἧττον τρεῖς θριαμβευτικαὶ ἀψῖδες εἶχον ἐγερθῇ ἀπὸ μυρσίνας καὶ ὁ δρόμος ὅλος ἦτο ἐσπαρμένος ἀπὸ κλώνας μυρσινῶν.

Ἦτο περίπου ἡ 11 καὶ 1)4 ὅτε ἐπὶ τοῦ κατηφόρου τοῦ ἐκ Παναγιουδᾶς δρόμου, πέραν τῶν Βερσοβέψειων διεκρίναμεν μέγα πλῆθος ἀνδρῶν κατερχομένων. Ἦσαν αἱ προφολακαὶ τοῦ στρατοῦ μας, ὅστις ἤρχετο τῶν ἀρχηγῶν τοῦ στρατοῦ ἀρνηθέντων νὰ ταλαιπωρήσωσι περισσότερον τοὺς ἄνδρας των ὅπως ἀναμείνουν τὴν ὥραν τὴν ἐξαγγελθεῖσαν διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Καὶ πράγματι, ὀλίγον πρὸ τῆς μεσημβρίας ὁ στρατὸς διῃρημένος κατὰ διμοιρίας καὶ εἰς τετράδας καὶ ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀρχηγὸν κ. Σερμακέζην, τὸν Ἐπιτελάρχην κ. Βερνάρδον, τὸν Φρούραρχον κ. Μελᾶν ἐφιππος διήρχετο κάτωθεν τῶν θριαμβευτικῶν ἀψίδων ἀκολουθούμενος ἀπὸ ἄλλας διμοιρίας, σχηματιζούσας ἄλλους λόχους, τοὺς ὁποίους ἠκολούθει ἡ Λεσβιακὴ φάλαγξ μὲ ἀρχηγὸν τὸν λοχαγὸν κ. Π. Δριτσαν καὶ τελευταῖον τὸ ὑπὸ τὸν κ. Μανουσάκην τάγμα.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἀψίδος ὅλη ἡ μουσικὴ τῆς πόλεως ἐκ τριάκοντα περίπου ὀργάνων ὑπεδέχθη τοὺς νικητὰς ἀνακρούουσα τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ ἄλλα θούρια ὑπὸ τὰς σφοδρὰς ζητωκραυγὰς τοῦ ἐξάλλου πλήθους. Ἐπίσης αἱ καθεστηκυῖαι ἀρχαὶ τῆς πόλεως, ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης, ὁ κ. Δήμαρχος ὑπεδέχθησαν τὸν ἐπιστρέφοντα στρατὸν, ἀπὸ τῆς ἐκεῖ που δὲ σεσημειωμένης ἐξέδρας ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Α. Σ. κ. Βασίλειος προσεφώνησεν αὐτὸν ἐκ τοῦ προχείρου διὰ τῶν κάτωθι ὀλίγον μὲν ἀλλὰ περιεκτικῶν λέξεων.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΥ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

«Ἐλευθέρα μὲ ἡ κτίσις γνωρίζεται· νῦν δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι».

Δεδοξασμένοι Ἐλευθεροὶ,

Ἡ περικαλλεστάτη κατὰ Αἰγαῖον κτίσις, κτίσις ἐκπάγλως προικισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ μὲ καλλονὰς ἐξαισίας καὶ ὑπέροχα θέλγητρα, ἡ μυροβόλος καὶ εὐάνδρος Λέσβος, ἐλευθέρα σήμερον γνωριζομένη διὰ τῶν ἀγώνων καὶ τοῦ τιμίου σας αἵματος, πλέκει ἀπὸ μυρίσμα τῆς καρδίας ἄνθη τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης σας στέφανον. Οἱ δὲ πρὶν ἐσκοτισμένοι ἢ μεῖς, οἱ χθὲς καὶ πρώην ὑπὸ ζυγὸν σκοτίας τυραννίας στένοντες, ἐλεύθεροι γενόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ τέκνα τῆς φωτοδότιδος Μητρὸς Ἑλλάδος ἀναδεικνυόμενοι διὰ τῆς τόλμης, τῆς στρατηγικῆς ἱκανότητος, τῆς γενναιότητος καὶ ἀνδρείας σας, ραίνομεν μὲ δάκρυα ἐνδομύχου χαρᾶς καὶ ἀϊδίου εὐγνωμοσύνης τὴν τροπαιοῦχον ταύτην καὶ θριαμβευτικήν σας ἐπάνοδον εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ὡραίας μας νήσου πόλιν καὶ ἀναπέμπομεν τὴν ὁλόθερμον καὶ ὁλόψυχον ἀδελφικὴν εὐχήν· τὴν πάναγνον ταύτην σημαίαν τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἐλευθερίας, μὲ τὴν ὁποίαν ἐξηγνίσατε τὴν νῆσόν μας, νὰ τὴν ἀνυψώσητε νικηφόρως καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς καὶ νὰ καθαγιάσητε μὲ αὐτὴν καὶ ἄλλα ἀλύτρωτα πολλὰ τμήματα τῆς μιᾶς μεγάλης, ἑνιαίας καὶ ἀδιαιρέτου Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Καλῶς μᾶς ἤλθατε γενναῖοι Λυτρωταί μας.

Νὰ μᾶς ζήσετε.

Παρατεταμέναι ζητωκραυγαὶ ἐπηκολούθησαν τὴν ἀνωτέρω προσφώνησιν, καὶ ὁ στρατὸς κατὰ τὴν αὐτὴν πάντοτε ταξιν ἀνῆλθε τὴν ὁδὸν 8 Νοεμβρίου καὶ παρήλασε διὰ τῶν ὁδῶν Παύλου Μελᾶ καὶ Προκυμαίας.

Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν ὁδῶν τούτων ὁ στρατὸς ἐγίνετο δεκτὸς διὲ ζητωκραυγῶν, πολλαὶ δὲ κυρίαι ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν παραθύρων καὶ τῶν ἐξωστῶν ἔρραινον αὐτοὺς μὲ ἄνθη, φύλλα καὶ δροζαν. Ὅτε ἡ παρέλασις ἔφθασε κάτωθεν τῆς Λέσχης τῶν «Φιλελευθέρων» ὁ κ. Μ. Βάλλης πλήρης συγκινήσεως προσεφώνησεν τὸν στρατὸν διὰ τῆς κατωτέρω προσκλιάς.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. Μ. ΒΑΛΛΗ

Δοξασμένα παλληκάρια!

Ἡ Λέσχη τῶν Φιλελευθέρων μας μοῦ ἀνέθεσε ν' ἀντιπροσωπεύσω σήμερα, στὸν ἔνδοξο γυρισμό σας, τῆς νίκης σας τὸν παιᾶνα.

Καὶ χωρὶς καθόλου νὰ σκεφθῶ δὲ ξέρω πῶς ἀνέλαβα.

Μεθυσμένοι ὅλοι μας ἀπὸ τὴν ἀνείπωτη χαρὰ, στὴ μέθη μου κι' ἐγὼ ἐνόμισα πὼς εἶμαι ἱκανός.

Μὰ τώρα ποῦ σᾶς ἀντικρύζω καὶ βλέπω τὰ μέτωπά σας στεφανωμένα μὲ τὴ δάφνη κι' ἀναμετρῶ τὸ ἔργο σας, ποῦ νὰ βρῶ τοὺς τόνους καὶ ποῦ νάβρω τοὺς ρυθμοὺς ποῦ σᾶς πρέπουν;

Ποῦ νάβρω τὴ λύρα τῆς Σαπφοῦς;

Ἀντοὶ τῶν ὀνείρων! ποῦ πετάξατε ἀπὸ παντοῦ μὲ τὴ φωτιὰ στὰ στήθια κι' ὁλόφλογα τὰ μάτια κι' ἤρθατε γιὰ τὴ δική μας ἐλευθεριά, καὶ ποτίσατε τὸ χῶμα τοῦ νησιοῦ μας μὲ τὸ τίμιο αἷμα τῶν πληγῶν σας. Εἶναι μεγάλο τὸ ἔργο σας κι' εἶναι μικρὰ τὰ λόγια μου κι' εἶναι φτωχὸ κι' ἀνήμπορο τὸ τραγοῦδι ποῦ σᾶς πλέκω.

Ἐλεύθεροι πειὰ ζοῦμε κι' ἐλεύθερά μας ὅλα.

Νὰ τὰ δουνά μας περήφανα ὑψώνουν τὶς κορυφές των καὶ τὰ λαγκάδια κι' οἱ κάμποι μας ἐλεύθεροι κι' ἐλεύθεροι οἱ βοσκοί μας παίζουνε τὴ φλογέρα των καὶ βόσκουν ἥμερα τὰ προβατα στὰ ἐλεύθερα βοσκοτόπια, καὶ τὰ πουλιὰ ἐλεύθερα τραγουδοῦν στὰ ρουμάνια κι' ὁ ἀέρας μας ἀμόλυντος ἀπὸ τὶς πνοὲς τῶν τυράννων πειά.

Καὶ πετᾶ ὁ νοῦς μας στὴν παλιὰ δόξα, στὸν Ἀλκαῖο καὶ στὴ Σαπφὼ ποῦ θὰ ξαναζήσῃ κι' αὐτὴ τώρα νὰ τραγωδήσῃ καὶ παλι μὲ τὸ χορὸ τῶν παρθένων μας.

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἔργο σας γιὰ μᾶς, ἔνδοξοι στρατιῶται.

Καὶ μεῖς σᾶς προσκυνοῦμε γι' αὐτό.

Στηλωθῆκατε στὴ καρδιά μας αἰώνια ἀγάλματα.

Μὰ μὲς στὴν καρδιὰ τὴ δική μας μονάχα;

Μὴ γιὰ μᾶς μονάχα ἐπολεμήσατε; καὶ μονάχα ἐμᾶς ἐστηλώσατε σὲ βάθρα τετράψηφα, καὶ σὲ μᾶς ἐχαρίσατε μόνον μὲ τοὺς ἀγῶνάς σας τῶν οὐρανῶν τὴ χαρά;

Ἀπὸ τὴν Ἐλασσῶνα ὡς τὴ Θεσ)νίκη ἐβαδίσατε τὸ δύσβατο δρόμο καὶ ἔνδοξα τὸν περάσατε καὶ ποιος ξέρει ἀκόμα πειὰ στέφανα θὰ φορέσετε στὸ μέτωπό σας καὶ ποιῶν ἄλλων σκλάβων ἀδελφῶν θὰ κερδίσετε τὴν αἰώνια εὐγνωμοσύνη καὶ λατρεία.

Ποῦ νάβρω τοὺς τόνους καὶ ποῦ νάβρω τοὺς ρυθμοὺς ποῦ σᾶς πρέπουν;

Τὴν μάνα μας Ἑλλάδα τὴν ὡς χθὲς ταπεινὴ καὶ ἄσημη τὴν ἐδοξάσατε, γενναῖοι στρατιῶται, καὶ στὸν κόσμον ὅλον ἐβροντολαλήσατε πῶς ζοῦν καὶ θὰ ζήσουν στοὺς αἰῶνας οἱ ἡμίθεοι τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῶν Πλαταιῶν.

Πόσο ζηλεύω τὴ δόξα σας καὶ πόσο λυποῦμαι μέσ' τὴ χαρὰ μου πῶς δὲν ἀνήκω μαζή σας νάμαι ἕνας κ' ἐγὼ ἀπὸ σᾶς καὶ νὰ φέρω στὸ μέτωπο τὸ στέφανο ποῦ φέρετε.

Λάμπομε μεῖς στὴ χαρὰ μὰ λάμπετε σεῖς πειὸ πολὺ στὴ δόξα καὶ μαζῆ σας λάμπ' ἡ Πατρίδα μας Ἑλλάδα ποῦ σᾶς καμαρώνει μέσ' τὸ θρίαμβό σας.

Δὲν ἔχω ἄλλα· γιατὶ ὅσα κι' ἂν πῶ δὲ θὰ μπορέσω ποτὲ μήτε τὴ δόξα σας νὰ ὑμνήσω ὡς πρέπει μήτε τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μας νὰ σᾶς ἀνοίξω ποῦ μέσα της πάντα θὰ ζῆτε.

Μετὰ ταῦτα ὁλόκληρος ὁ στρατὸς διῃρημένος πάντοτε κατὰ τὴν ὡς ἄνω τάξιν ἔφθασε πρὸ τοῦ Δημαρχείου ὁπόθεν μετέβη μέρος μὲν εἰς τὸ Γυμνάσιον μέρος δὲ εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον ἡ δὲ Μυτιληναϊκὴ φάλαγξ ἰδιαιτέρως κατευημήθη εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κυρίας Ν. Ταχταζῆ συζύγου τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ραπίτη καὶ εἰς τὴν ἐνταῦθα Ναυτικὴν Λέσχην.

ΑΛΛΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

Ἀφ' ἧς ὥρας ἐγνώσθη ὅτι ὁ νικηφόρος στρατός μας ἐπλησίαζεν εἰς τὴν πόλιν μας οἱ κώδωνες τῆς Μητροπόλεως ἤρχαντο ἠχοῦντες χαρμοσύνως· ἡ κωδωνοκρουσία διήρκεσε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παρελάσεως τοῦ στρατοῦ διὰ τῆς πόλεως.

— Παρακολουθοῦντος ἀπείρου πλήθους ἡ ἐκ 30 ὀργάνων διὰ τὴν χθεσινὴν ἐπίσημον ἡμέραν ἀποτελεσθεῖσα μουσικὴ τῆς πόλεώς μας, λαβοῦσα μίαν σημαίαν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς τοὺς ρουσικοὺς ὁ κ. Δήμαρχος περιῆλθε τὴν Τουρκικὴν συνοικίαν ἀνακρούουσα διάφορα ἐθνικὰ ἐμβατήρια ὡς καὶ πρὸ ἑκάστου στρατῶνος ὅπου ὑπῆρχον ἐστρατωνισμένοι στρατιῶται μας.

— Κονδύλιον ἐκ Λιρ. ὀθ 250 ὡρίσθη προχθὲς κιτὰ τὴν ἐν τῇ Λέσχῃ πρόχειρον συνεδρίασιν, πρὸς ἑστίασιν τοῦ στρατοῦ. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου 60 λίραι προωρίσθησαν δι' ἀγορὰν σιγαρέττων ὑπὲρ αὐτοῦ.

— Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ ὡρίσθη ἐπίσης κατὰ τὴν ὡς ἄνω συνεδρίαν νὰ φιλοξενηθῶσιν εἰς τὰς οἰκίας διαφόρων συμπολιτῶν, οἱ ὁποῖοι πάνυ εὐγενῶς προσεφέρθησαν πρὸς τοῦτο.

— Ἀφ' ἧς ὥρας ἀνηγγέλθη ἡ ἄφιξις τοῦ στρατοῦ ὅλη ἡ ἀγορὰ ἔκλεισε καὶ δὲν ἤνοιξαν ἀργότερα παρὰ εὐάριθμα μόνον ἐδωδιμοπωλεῖα.

— Τὸ ἑσπέρας ἐγένετο φωταψία καθ' ἣν διεκρίθη τὸ Δημαρχεῖον.

Χωρὶς Τιτλον

Ὁ φίλος Σαντεκλὲρ τῆς Σάλπιγγος ἐξήλευσε φαίνεται τὴν δόξαν τοῦ Βουλγάρου στρατηγοῦ Θεοδωρῶφ.

— Καὶ ὅπως ἐκεῖνος ἐγέμισε τὸν παγκόσμιον τύπον μὲ τὰς ἐκθέσεις του διατεινόμενος ὅτι αὐτὸς ἐκυρίευσε καὶ αὐτὸς ἐμπῆκε πρῶτος εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

—Ἐτσι καὶ ὁ Θεοδωρῶφ Νο 2 στὰ χθεσινά του πεταχτὰ μ ὲς [illegible] τὴς [illegible] καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ περὶ παραδόσεως τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ παράρτημα.

— Πρέπει νὰ σημειώσετε, ἐπειδὴ ἐπιμένει εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον ἰδιαιτέρως, ὅτι καὶ ἡ κυοφορία καὶ ἡ κυκλοφορία τοῦ παραρτήματος αὐτοῦ ἔγινε μὲ μεγάλην μυστικότητα εἰς τρόπον ὥστε κανεὶς δὲν τὰ ἐπείρεν εἴδησιν.

— Οἱ πωληταὶ ἦσαν κρυμμένοι εἰς μίαν γωνίαν τοῦ τυπογραφείου του καὶ τοῖς εἶχε ἀπαγορευθῇ νὰ βγάλουν τσιμουδιά.

— Ψυχὴ ζῶσα δὲν ἐπῆρεν εἴδησιν ἀπὸ τὴν κυοφορίαν, οὔτε παρετηρήθη ἄνθρωπος ἔξω τῶν γραφείων τῆς συναδέλφου, ὅπου ἐν τούτοις μία τόσω χαροποιὰ εἴδησις ἐκυοφορεῖτο (SIC).

— Καὶ μόνον ὁ Παυλάκης ἔτρεχε ἄνω κάτω προσπαθῶν χωρὶς ἄλλο νὰ μαιεύσῃ τὴν εἴδησιν.

— Τὴν ὁποίαν ἡ ἀγαπητὴ συνάδελφος παθοῦσα ἀπὸ δυστοκίαν κατ' αὐτὰς δὲν εἰμπόρεσε νὰ φέρῃ ἐγκαίρως εἰς φῶς.

— Τὸ ἐπέτυχεν ὅμως τώρα μὲ τὴν μέθοδον τοῦ στρατηγοῦ Θεοδωρῶφ καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ πωλητοῦ Παυλάκη.

—Τοῦ καλοῦ δασκάλου τοῦ ὁποίου πλαγίως ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν.

—Καὶ ἔτσι πρώτη ἡ συνάδελφος ἀνεκοίνωσε τὴν εἴδησιν ὅπως πρῶτος ὁ Θεοδωρῶφ ἐμπῆκεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

— Μὲ τὶς ὑγεῖες καὶ τῶν δύο τους.

Κουκουρίτκος

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται ὅτι ἐγκρίσει τῆς Δημογεροντίας συνέστη ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἀξιοτίμων κ. κ. Γρηγορ. Βαμβούρη Ἀλεξ. Π. Μητρέλια καὶ Γ. Κεχαγιὰ πρὸς συλλογὴν ἐρανῶν ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν πρὸς ἀπελευθέρωσιν ἡμῶν ἐπὶ τῆς νήσου μας φονευθέντων στρατιωτῶν. Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ πολῖται καὶ ἅπαντες οἱ Λέσβιοι ἐν γένει ὅπως προσφέρωσιν εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐπιτροπὴν ὅ,τι ἕκαστος προαιρεῖται, ἵνα οὕτω ἀνακουφισθῶσι μέν κατὰ τι αἱ προσφιλεῖς ὑπάρξεις ἀπολέσασαι οἰκογένειαι, καταδειχθῇ δὲ ἅπαξ ἔτι ὅτι ἡ Μυτιλήνη γνωρίζει τὰ πρὸς τοὺς εὐεργέτας αὐτῆς καθήκοντά της.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 11 Δεκεμβρίου 1912

Ἐκ τῆς Ἰ. Μητροπόλεως.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Οἱ γενναῖοι ποῦ συνεπλήρωσαν τὸ ἔργον των ἐπέστρεψαν χθὲς θριαμβευταὶ εἰς τὴν ἀναμένουσαν αὐτοὺς πόλιν.

Ἀπὸ τῆς 8ης Νοεμβρίου μέχρι τῆς 8ης Δεκεμβρίου εἰς ἀκριβῶς συνεπληρώθη μήν.

Δύο σταθμοὶ ἱστορικοὶ διὰ τὴν νῆσόν μας, τοὺς ὁποίους οἱ Μυτιληναῖοι θὰ διδάξωμεν πρώτους εἰς τὰ τέκνα μας.

Τὸ μεταξὺ διάστημα μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἡμερομηνιῶν ἦτο διάστημα ἀναμονῆς καὶ προπαρασκευῆς.

Κατ' οὐσίαν ἡ ἐκστρατεία διήρκεσε μόλις ἓξ ἡμέρας.

Τὴν ἕκτην ἀφ' ἧς ἐξεκίνησαν ὁ ἐχθρὸς παρεδίδετο.

Καὶ ὁ ἐχρὸς ἦτο ἀνδρεῖος. Ἠμύνθη κρατερῶς, διεξεδίκησε τὸ ἔδαφος ποῦ ἐπάτει βῆμα πρὸς βῆμα.

Ὅθεν ἔχομεν δίκαιον νὰ ὑπερηφανευώμεθα καὶ ἀποτεινόμενοι πρὸς τὰ γενναῖά μας τάγματα, πρὸς τοὺς ἀνδρείους ἀξιωματικούς μας νὰ τοῖς εἴπωμεν·

— Σᾶς ἀγαπῶμεν, Σᾶς ζηλεύομεν καὶ Σᾶς θαυμάζομεν, ὦ Σεῖς τῶν ὁποίων ἡ Νίκη ἔστεψε διὰ πολλοστὴν φορὰν τὰ ὡραῖα μέτωπα δι' ἀμαράντων στεφάνων δάφνης!

Σερμακέζης. Βερνάρδος, Παυλόπουλος, Μελᾶς, Μανουσάκης, Δρίτσας, Κουρμουλῆς ὀνόματα εἰς τὸ ἑξῆς τιμημένα καὶ ἱερὰ διὰ τὴν Μυτιλήνην, Χαίρετε!

Χαίρετε καὶ σεῖς, ὦ ταπεινοὶ μαχηταί, ἁπλοῖ στρατιῶται, εὐγενικοὶ ἐθελονταί, ὡραῖοι πεζοναῦται, ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐλπὶς τοῦ Ἔθνους.

Κανεὶς δὲν γνωρίζει τὸ ὄνομά σας καὶ ὅσοι (ὀλίγιστοι εὐτυχῶς) ἐπέσατε ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς, τὸ ἐκάματε χωρὶς ἐλπίδα ὑστεροφημίας.

Ἐβάψατε μὲ τὸ αἷμά σας μίαν γῆν, ἡ ὁποία μέχρι τῆς χθὲς ἦτο ἴσως ἄγνωστος καὶ ξένη εἰς τοὺς περισσοτέρους ἐξ ὑμῶν·

Ἀλλ' ἦτο καὶ αὐτὴ μία γωνία ἀπὸ τὴν μεγάλην κληρονομίαν τῶν προπατόρων μας καὶ αὐτὸ δὲν σᾶς ἦ το ἄγνωστον, ὦ γενναῖοι καὶ τίμιοι νεκροί!

Τὸ εὐξεύρατε καὶ χωρὶς νὰ τὸ διδαχθῆτε. Οἱ πρόγονοι, οἱ μεγάλοι καὶ ἱεροὶ ποῦ ἀνεστήθησαν μέσα σας, μυριάκις σᾶς τὸ ἐψιθύρισαν καὶ ἠκούσατε τὴν φωνήν των·

Καὶ ἤλθατε, ὦ ὡραῖοι μελλοθάνατοι, προσφέροντες τὴν ζωήν σας εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ἐλευθερίας μας.

Ἀδιάφορον ἐὰν εἴχατε κάποιο μητέρας, συζύγους, ἀδελφὰς, τέκνα.

Δὲν σᾶς συνεκράτησαν οὔτε τῶν ἀραβωνιαστικῶν σας τὰ δάκρυα.

Καὶ ἐδώσατε ὑπὲρ ἡμῶν τὰς θαλερὰς σας ἀνοίξεις καὶ τὸ φῶς τῶν εἴκοσι ἐτῶν σας, τὸ φῶς τῆς ζωῆς, τὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντός σας καὶ τοῦ μέλλοντος τῶν μητέρων, ποῦ σᾶς ἀναμένουν ἀκόμη, τῶν συζύγων σας ποῦ ἀπέμειναν χῆραι καὶ τῶν ὀρφανῶν τέκνων σας, τῶν ἀραβωνιαστικῶν σας ποῦ δὲν θὰ σᾶς ἐπανίδουν πλέον ποτέ!

Ψηλὰ τὰς καρδίας! Εἰς σᾶς δὲν ἁρμόζουν τὰ δάκρυα ποῦ βρέχουν τὴν μνήμην τῶν κοινῶν νεκρῶν.

Ὁ πολεμικὸς πατὰν, τῶν μαχῶν τὰ θούρια καὶ τῶν τηλεβόλων ἡ βροντὴ, ἰδοὺ τί-ηὔφραινε τὰ ὦτα καὶ τὴν ψυχήν σας διότι εἰς αὐτὰ μέσα ἀντήχει ἡ ἰαχὴ τῆς πατρίδος καὶ τῆς Ἐλευθερίας.

Ψηλὰ τὰς καρδίας, ἡμεῖς οἱ ἐπιζῶντες, καὶ μὴ μετασχόντες τῶν κινδύνων σας.

Θὰ σᾶς φέρωμεν ὅ,τι ἐζηλεύσατε, ὅλας τὰς δάφνας τῆς ὡραίας νήσου μας.

Θὰ ὑψώσωμεν διὰ σᾶς μίαν καλλιμάρμαρον στήλην, τόσον ὑψηλὴν ὥστε νὰ φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀντίπεραν Ἀνατολὴν καὶ θὰ χαράξωμεν ἐπ' αὐτῆς τὰ τιμήμενα ὀνόματά σας μὲ χρυσὰ γράμματα.

Καὶ ἴσως μίαν ἡμέραν αἱ παρθένοι τῆς Λέσβου, ὅταν εἰς τὴν νῆσόν μας ξαναγυρίσῃ ἡ μεγάλη ψυχὴ τῆς Δεκάτης μας Μούσης, θὰ τραγουδήσουν τὰ ὀνόματά σας καὶ θὰ γίνεται δι' αὐτὰς τὸ ὑπερήφανον ὄνειρον ποῦ θὰ ἐκκολάψῃ εἰς τὰ στέρνα των τὴν μέλλουσαν γεννεὰν τῶν ἡρώων.

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἡ χθεσινὴ πανηγυρικὴ διὰ τὴν Μυτιλήνην ἡμέρα συνέπεσε νὰ εἶναι καὶ ἡ ἐπέτειος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως μας ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὁ λαὸς τῆς Μυτιλήνης εὔχεται τὸν βίον μακρὸν διὰ τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀναστάσης Ἑλλάδος.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΕΡΑΝΟΣ

Εἰσφοραὶ ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν μέσον τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς.

Τῇ 10 Δεκεμβρίου.

Ἀθαν. Β. Μπίνος	Φρ.	1360
Γ. Πασιούρα	»	100
Ὀδυσσεὺς Γ.Κουκλέλης	»	2000

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ ΕΚ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

Πρὸς τὸν κ. Ι. Εὐστρατιάδην καὶ τὴν ἀξ. κυρίαν του ἐστάλησαν ἐκ Πλωμαρίου ὅπως διανεμηθῶσιν εἰς τὸν στρατὸν μας 130 φανέλλαι, 185 ἐσώβρακα καὶ 185 ζεύγη καλτσῶν. Τὰ ἀναγκαιοῦντα χρήματα πρὸς ἀγορὰν τῶν ἀνωτέρω ἐσωρροῦχων συνέλεξεν ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῆς κ. Ἰφιγενείας Κ. Ἀθανασιάδου καὶ τῶν Δεσποινίδων Εὐαγγελίας Ι. Ἀθανασιάδου Πελαγίας Κ. Βονάτσου, Πουλχερίας καὶ Στέλλας Π. Μουτσουγιάννη, Μαρίας Τ.Λαγουμίδου, Εἰρήνης Τσαμουργέλη καὶ Σουλτάνας Ι. Πούλια.

Πρὸς τούτοις εἰς τὸν ὡς ἄνω κ. Ι. Εὐστρατιάδην καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀπεστάλησαν ὁμοίως ἐκ Πλωμαρίου παρὰ τοῦ κ. Ἀλκαίου Μεταξᾶ καὶ 800 τεμάχια ἀρωματικοῦ σάπωνος ἐντὸς 4 κιβωτίων.

Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὸ καλὸν Πλωμάριον διότι τόσον ἐμπράκτως μέχρι τοῦδε ἐξεδήλωσε τὴν φιλοπατρίαν του διὰ τῶν γενναίων αὐτοῦ φροντίδων ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ μας.

ΔΙΑΔΟΣΙΣ ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

Κάποιος ἐπίλεκτος Κυδωνιάτης μᾶς ἀνεκοίνωσε ὅτι ἐν Κυδωνίαις διεδ